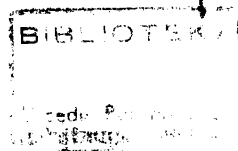

Warszawa, 23 lutego 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

F41d 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20950.

Kl. 72 h, 3/01.

Fabrique Nationale d'Armes de Guerre Société Anonyme
(Herstal-lez-Liège, Belgja).

Karabin wojskowy.

Zgłoszono 6 września 1933 r.

Udzielono 11 stycznia 1935 r.

Pierwszeństwo: 8 września 1932 r. (Niemcy).

Niniejszy wynalazek dotyczy karabina wojskowego ładowanego nabojami z magazynu. Karabin ten umożliwia wystrzeliwanie naboju z magazynu bez odejmowania broni od ramienia; rozmaite czynności zachodzą samoczynnie wskutek odrzutu lufy.

Dla zmniejszenia rozmiarów i ciężaru broni odrzut lufy odbywa się ponad magazynem. Aczkolwiek lufa jest ruchoma, magazyn znajduje się w takim samym położeniu, jak w broni o lufie nieruchomej, a więc, gdy broń znajduje się w położeniu nieczynnym, przednia część magazynu przy-

pada prawie w tej samej płaszczyźnie, co tylny płask lufy.

Przy takim układzie odrzut trzonu zamkowego, którego przednia część powinna odsłonić całkowicie magazyn, zostaje wprowadzony do minimum, z drugiej zaś strony długość trzonu zamkowego będzie również minimalna. Układ ten pozwala nadawać komorze zamkowej broni znacznie mniejszą długość.

Dla ułatwienia wprowadzania naboju do lufy powrót do przodu trzonu zamkowego, przesuniętego w chwili wystrzału przez odrzut lufy ponad magazynem, zachodzi do-

piero wtedy, gdy lufa powróci do położenia początkowego.

W myśl wynalazku przesuw trzonu zamkowego w położenie zaryglowane skutecznia dźwignia, która ponadto służy do rozłączania suwadła i trzonu zamkowego w chwili odrzutu.

Załączony rysunek przedstawia dla przykładu, nie ograniczając jednak istoty wynalazku, jedną z jego postaci wykonania.

Fig. 1 i 2 przedstawiają odpowiednio schematyczne przekroje broni, pionowy i poziomy, w chwili wystrzału; fig. 3 i 4 — odpowiednie przekroje w chwili odryglowania trzonu zamkowego pod koniec odrzutu lufy.

Zaryglowanie trzonu zamkowego osiąga się wskutek tego, że występ 2a trzonu zamkowego 2 wchodzi w odpowiedni wykrój 3a suwadła 3 połączonego na gwint z lufą 4. Zaryglowanie to zabezpiecza koniec 5a dźwigni 5, która zaciska się pomiędzy trzonem zamkowym a suwadłem 3.

Po wystrzeleniu naboju, znajdującego się w lufie, lufa 4 razem z suwadłem 3 cofa się wstecz. Jednocześnie dźwignia 5, osadzona na czopie w komorze zamkowej, zostaje popchnięta tylną częścią 3b suwadła i obraca się w kierunku strzałki. Podczas cofania się lufy wstecz, w chwili, gdy pocisk opuszcza lufę, dźwignia 5 znajdzie się na wprost bocznego wykroju 7 trzonu zamkowego (fig. 3 i 4), którego skos 8 ześlizgnie się po skosie 9 komory zamkowej 6. Wskutek tego ześlizgu trzon zamkowy ustawi się na przedłużeniu lufy i zostanie odryglowany. W tej chwili dźwignia 5, która obraca się dalej pod naciskiem części 3b suwadła, działa na tylną ściankę 7a wykroju 7 i powoduje przesunięcie się wstecz trzonu zamkowego w stosunku do suwadła, wskutek czego zrusza z miejsca w lufie wystrzelony nabój. Następnie suwadło zatrzymuje się, opierając się o powierzchnię 9a komory zamkowej, podczas gdy trzon zamkowy cofa się szybko wtył

i wyciąga oraz wyrzuca wystrzeloną łuskę. Odrzut lufy odbywa się ponad magazynem (fig. 3 i 4).

Pod koniec cofania się trzonu zamkowego lufa z suwadłem powraca pod działaniem nieprzedstawionej na rysunku sprężyny w swe położenie początkowe. Bardzo proste urządzenie, nieprzedstawione na rysunku, które jednak łatwo sobie wyobrazić, zatrzymuje trzon zamkowy w tylnym jego położeniu dopóty, dopóki lufa nie powróci w swe położenie początkowe.

Urządzenie to może się składać z drażka, przesuwanego lufą, który działa np. na obciążoną sprężyną zapadkę, umieszczoną na drodze trzonu zamkowego.

Gdy lufa powróci do swego położenia początkowego, to trzon zamkowy, pod działaniem nieprzedstawionej na rysunku sprężyny, powraca ku przodowi i wprowadza nabój do lufy. Powierzchnia 7a wykroju 7 znowu współdziała z dźwignią 5.

Z chwilą, gdy trzon zamkowy oprze się zpowrotem o lufę, dźwignia 5 obraca się pod działaniem swej sprężyny 5b i wciska się pomiędzy trzon zamkowy a suwadło 3, powodując poprzeczne przesunięcie tylnej części trzonu zamkowego, wskutek czego trzon zamkowy zostaje zpowrotem zaryglowany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Karabin wojskowy o samoczynnem powtarzaniu i cofającej się lufie, zaopatrzony w dającą się obracać dźwignię (5), osadzoną na stałej części broni i współdziałającą z jednej strony z ruchomem suwadłem, a z drugiej — z trzonem zamkowym, w celu odłączenia trzonu zamkowego od lufy pod koniec jej cofania się, znamienny tem, że trzon zamkowy, wahający się poziomo w suwadle, posiada boczny skos (7), na który oddziaływa koniec tej dźwigni (5), w celu cofnięcia trzonu zamkowego wstecz w stosunku do lufy karabina.

2. Karabin wojskowy według zastrz. 1, znamienny tem, że dźwignia, przesuwająca wstecz trzon zamkowy, jest zaopatrzona w sprężynę (5b), pod której działaniem, po dojściu trzonu zamkowego w przednie położenie, wciska się pomiędzy trzon zamkowy i ściankę suwadła lufy, powodując poziome

przesunięcie trzonu zamkowego w celu jego zaryglowania.

Fabrique Nationale d'Armes
de Guerre Société Anonyme.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

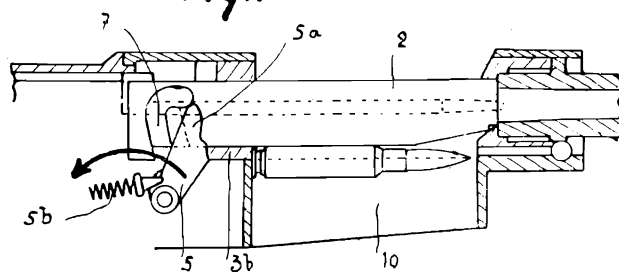

Fig. 2

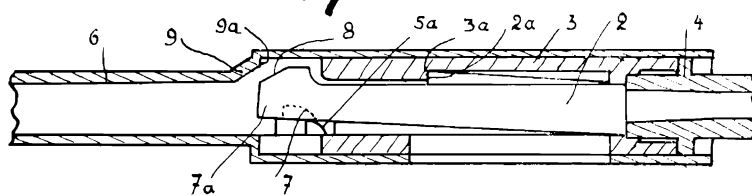

Fig. 3

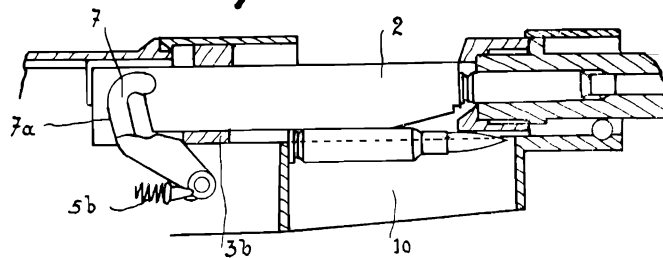

Fig. 4

